

סדנא 2 "מרחיבים מעגלים"

רציונאל

התורה מדגישה את אחריותנו הציבורית, מעבר לחובה האישית של כל אחד. הביטוי הגדול לכך הוא מצוות ההקהל, שבכל יום ישנה חובה של האדם על מצוות לימוד תורה ויראת ה'. ואילו פעם בשבע שנה, מצווה האדם להרחיב את מעגלי ההשפעה, ולצרף אל כוחותיו ציבור שלם של אנשים, נשים וטף, גרים ועוד, אשר מבינים ואשר אינם מבינים, אחריותו ליצור כח השפעה גדול אשר יקרין וישפיע על הנוכחים ועל הדורות הבאים.

שנת תשפ"ג הוגדרה במשרד כשנת "חיים בשותפות", מי לנו גדולה יותר ממצוות ההקהל, בראיה השיתופית לאחר מצוות השמיטה בה ג"כ היתה ראייה ציבורית, החל מהפקר הפירות לכלל, שמיטת כספים- כאחריות ציבורית כלכלית ועוד.

מטרת המפגש- לבחון את תפקידי ואחריותי דרך מצוות ההקהל, לחשוב על דרכים בהם נעצים את מצוות ההקהל ברמה הבית ספרית, הקהילתית, הרשותית והציבורית.

סדנא 2 "מרחיבים מעגלים"

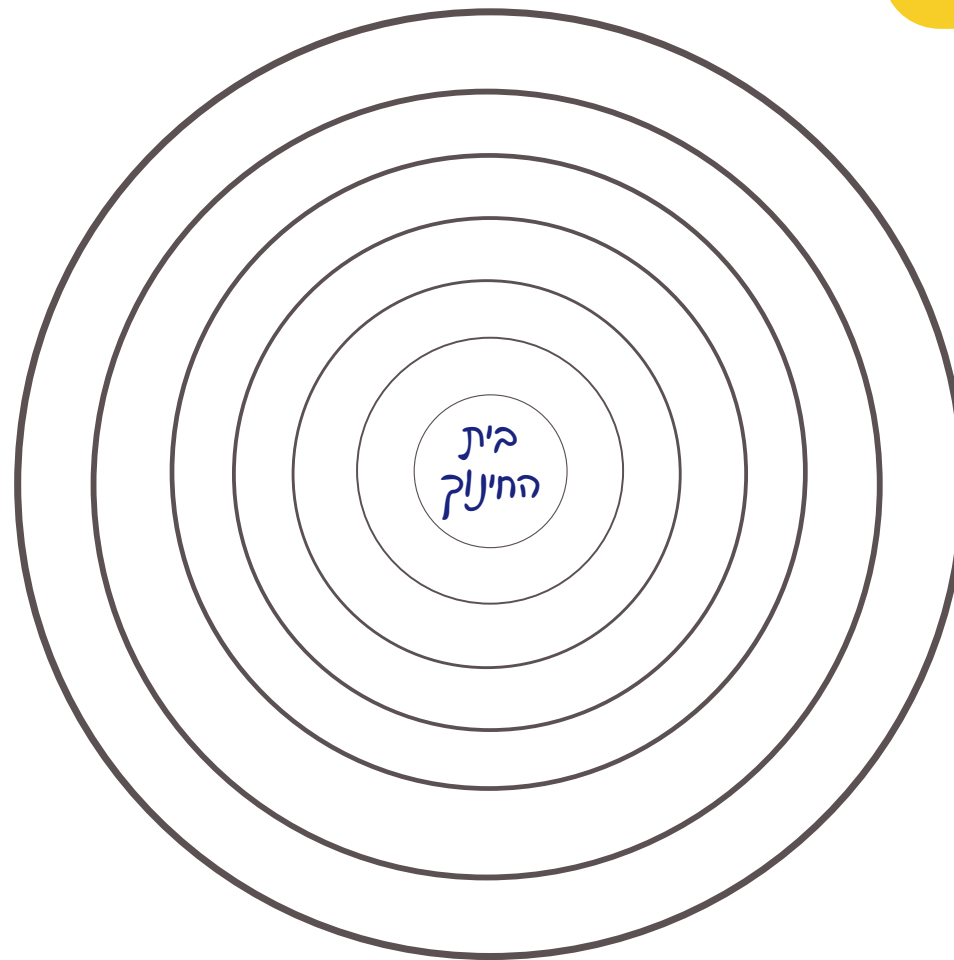
הכנה

- הקרנה / צילום של "מעגלי השותפות" הבית ספריים
- צילום וגזירה של המעגלים
- צילום / הקרנה של המקור (האברבנאל)

מהלך

- מבקשים לחלץ ברמת המליאה מיהם השותפים קיימים / פוטנציאלים שיש לנו בבית החינוך (מבתי ספר שכנים / עד כדי בתי ספר תאומים / קהילה / ישי"י / קשר גילאי- קדם יסודי- יסודי- עי"ס / קהילה / גימלאים / חנ"מ / בין השכבות / במ"ה ועוד)
- לימוד המקור של האברבנאל- ניתן לצלם / להקרין לשותפים
- מחלקים לכל אחד עיגול גזור, מבקשים ממנו למלא בעיגול: את מי / ואיך....
- כל אחד שמשותף מניח את העיגול בצדדים של חברו יוצרים ביחד עיגול גדול מכל העיגולים של כולם.
- המנחה מציע לבדוק את ההצעות, האם כל השותפים שהועלו באו לידי ביטוי.
- "יוצאים לעשייה" בוחרים 5 פעולות להרחבת המעגלים הבית ספריים.

מעגלי שותפות בית ספריים

מקור למידה

**ואמנם, למה הייתה הקריאה הזאת בשנת
השמיטה ובחג הסוכות, ולא הייתה בכל
שנה ושנה וגם מדי חודש בחודשו, בהיות כי
התורה האלוקית היה ראוי שלא ימושו
דבריה מפינו?**

מקור למידה

הנה הסיבה בזה הייתה לפי שהקדוש-ברוך-הוא השגיח שיהיו דברי תורה חביבים על ישראל. ושמלבד הלימוד הפרטי, שיחידי הסגולה - הכהנים, הלויים, החכמים והשופטים - ילמדו את התורה ויהגו בה יומם ולילה, עוד בפומבי גדול יקרא הגדול שבעם, שהוא המלך או השופט, את ספר התורה נגד כל ישראל, **כדי שישמעו ויתפעלו לבותיהם מהדברים ומכבוד המדבר והקורא. ואם היה זה בכל שנה, היה הדבר נקל בעיניהם**, כמאמר שלמה "הקר רגלך מבית רעך, פן-ישבעך ושנאך" (משלי כה, יז), ולכן ציווה שמהשנים לא תהיה הקריאה תדירה בכל שנה, כי אם בשנת השמיטה. לפי שבשנה ההיא יהיו פנויים מכל עסקיהם אשר הם מתעסקים בעבודת האדמה, ויהיו כולם שובתים מחרשה, זריעה וקצירה וכל מלאכת עבודה, ומזונות מוכנים לפניהם ומתברכים להם, כמו שאמר "וצוית את ברכתי לכם בשנה הששית" (ויקרא כה, כא).

וציווה שתהיה הקריאה בחג הסוכות, לפי שהיו כל התבואות נאספות ואין לב הבעלים עליהם, והקריאה הייתה בתחילת שנת השמיטה, כמו שאמר "מקץ שבע שנים" ... גם היו בחג הסוכות יוצאים מראש השנה ועד יום הכיפורים, שכבר הושלמו עם יוצרם, וכוחותיהם ותאוותיהם נכנעים לעבודתו,

ובבוא כל ישראל להראות את פני ה' יהיו דבקים בנ, ואז ישמעו את התורה בכוונה רצויה וילמדו ליראה.
(אברבנאל, דברים לא, י)

גזירת מעגלים

